

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

ارسالی سایت گزارشگران
گزارش از: زلمی نامور
۲۳ اکتوبر ۲۰۲۰

GOZARESHGAR

GOZARESHGAR.COM

بهر روز سورن:

سیزده هزار پناهجو ابزار فشار و قربانی معاملات سیاسی و اقتصادی میان اردوخان و اروپای متحد

با وقوع سیل اخیر بسیاری از خیمه هائی که پس از آتش سوزی در محل جدید برقرار شده بود از میان رفته اند و بسیاری از پناهجویان آواره و بی سرپناه شده اند در تمام مقر جدید که گفته می شود چندین هزار خیمه را در برمی گیرد دوش حمام موجود نیست و در سرمای موجود و در پیش، بسیاری از پناهجویان در آب دریا خود را می شویند. سردی زمستان در پیش است و نگاه سرد دول اروپائی هزاران آواره و درمانده را بدرقه می کند. تراژیدی دلخراش جدیدی در جهنم مهاجران در برابر چشمان ماست اما می توان با اعتراضات گسترده از آن جلو گرفت. علی رغم کمک های بیدریغ سازمانها و نهادهای مردمی و بین المللی برای بهبود شرایط زیستی پناهجویان در "موریا" اما در این راستا موفقیت کمی داشته اند

در شرایط و اوضاع و احوال کرونائی که دنیا را به خود مشغول کرده است و بسیاری از دول جهان را همراه با اقتصاد این کشورها در آستانه فروپاشی قرار داده است، در ناکجاآباد "موریا" سیزده هزار پناهجو از کودک و سالخورده نه تنها با ویروس همه گیر کرونا درگیرند که از زمین و هوا بر آنان می بارد. هنوز خاکستر سرپناه اجباری قبلی شان در "موریا" باقی است و دود ناشی از آتش سوزی گسترده اماکن اسکان شان که چندی پیش اتفاق افتاد، فرو نخفته است که خیمه های اضطراری شان را در مکان جدید سیل برده است. شدت این سیل به قدری بوده است که کف خیمه های باقی مانده نیز آب گرفته است و در این خیمه ها نه میتوان نشست و نه خوابید.

اختلاط مرگ و نیستی و بیماری آنها را رها نمی کند. "موریا" آستان فاجعه ای بزرگ است. کرونا، آتش سوزی، سرمای زمستانی در پیش، باران و سیل و بیماریهای واگیر ناشی از کمبودهای بهداشتی و آب آشامیدنی، درگیری های ملیتی در میان آنها، بیماری های روحی گسترده و خرناسه دسته ها و طیفهای فاشیستی محلی، قوانین ضد انسانی پذیرش پناهندگی از سوی اتحادیه اروپا در شرایط موجود، همه و همه جان سیزده هزار پناهجوی درمانده را تهدید می کند. برخی از پناهجویان با مشاهده شرایط زیستی در "موریا" گفته اند اگر می دانستیم چه در انتظارمان خواهد بود زیر بمبارانها و انفجار خمپاره ها می ماندیم.

خیمه های اضطراری آنها را که توسط نهادهای حقوق بشری و بین المللی پس از آتش سوزی ایجاد شده بود، سیل برد و بار دیگر گره کوری را که از سوی اردوخان و همتاهایش در یونان و اتحادیه اروپا ایجاد شده است، به صدر اخبار رسانه ها مبدل کرد.

"موریا" به عنوان اردوگاه هزاران پناهجو در شکم اروپای متمدن همانند لکه ننگی بر وجدان بشری اروپائیان و نقشه جغرافیائی این قاره سبز درآمده است. قوانین پناهندگی امروزه و با سیل مهاجرانی که خانه و کاشانه خود را برای حفظ جان خود ترک کرده اند و همان ها که از جنک و تباهی و تاجر ناشی از حکومتهای خود و سیاستهای جنگ افروزانه و سودجویانه دول امپریالیستی گریخته اند بشدت غیر انسانی و انسان ستیزانه است.

مشاهده تصاویر و ویدئو های منتشر شده از این اردوگاه وحشتناک قلب هر انسانی را می فشرد و دولتهای اروپائی نظاره گر این فاجعه انسانی هستند. چنانچه این دول به اندازه هر فرزند جنگنده و تانکی که تا به حال به دولت های پناهنده ساز منطفه و قاره آفریقا، فروخته اند، یک پناهنده از "موریا" می پذیرفتند امروزه این اردوگاه پناهندگی موجود نبود.

با وقوع سیل اخیر بسیاری از خیمه هائی که پس از آتشسوزی در محل جدید برقرار شده بود از میان رفته اند و بسیاری از پناهجویان آواره و بی سرپناه شده اند در تمام مقر جدید که گفته می شود چندین هزار خیمه را در برمی گیرد دوش حمام موجود نیست و در سرمای موجود و در پیش، بسیاری از پناهجویان در آب دریا خود را می شویند. سردی زمستان در پیش است و نگاه سرد دول اروپائی هزاران آواره و درمانده را بدرقه می کند. تراژیدی دلخراش جدیدی در جهنم مهاجران در برابر چشمان ماست اما می توان با اعتراضات گسترده از آن جلو گرفت.

علی رغم کمک های بیدریغ سازمانها و نهادهای مردمی و بین المللی برای بهبود شرایط زیستی پناهجویان در "موریا" اما در این راستا موفقیت کمی داشته اند و چنانچه کمی عمیقتر به این معضل پناهنگی نظری بیفکنیم خواهیم دید که تنها با پیشگیری از سودجویی و ایجاد تشنج و جنگ افروزی از سوی کشورهای امپریالیستی است که می توان این پدیده مهاجرت و پناهجویی را چهره معقولی داد. به عبارت دیگر تشنج زدائی را می بایست در برابر تشنج زائی و جنگ افروزی در برابر افکار عمومی جهانیان گذاشت و در برابر آن ایستاد.

۲۰۲۰/۱۰/۲۰

گزارش زلمی نامور شاهد عینی این وقایع هولناک در جهنم پناهندگان بسیار گویاست.

GOZRESHGAR

GOZRESHGAR.COM

"کارا تپه" یا "موریای" شماره ۲ - گزارش زلمی نامور از جزیره لسبوس

برای "مبارزه برای جهانی بدون مرز"

کودکان بدون کفش یا با دمپایی پلاستیکی در آب راه می روند. زنی هنگام مراقبت از کودکان، نوزادی تازه متولد شده را که در یک پتوی صورتی ضخیم پیچیده شده است، در دست دارد. به نظر نمی رسد دردیگر صحنه های جزیره لسبوس وضعیت بهتر از اینها باشد.

گودال های عظیم الجثه در مقابل صحنه های اردوگاه پناهندگان در "کارا تپه" در لسبوس به وجود آمده اند. ساکنان سعی می کنند آب گل آلود را پاک کنند - اما اغلب بی فایده است.

بعد از اردوگاه جنجالی و شلوغ پناهجویان در موریای، فقط چند دقیقه راندگی با کارا تپه، که یک ماه پیش در آتش سوخت، همه چیز باید متفاوت، منظم و امن تر باشد.

فلم ها و عکس ها در توئیتر و سایر رسانه های اجتماعی تنها تصویری که از این صحنه ها می دهند این است که پس از باران های سیل آسا و سیل اخیر باید این شرایط به وجود آمده باشد. اما اردوگاه جدید در کارا تپه حتی قبل از وقوع سیل موریای شماره ۲ نیز نامیده می شد. منتقدان آن را "غیرانسانی" خوانده بودند. اکنون آب حدود ۸۰ خیمه از ۱۱۰۰ خیمه را کلا از بین برده است و زندگی را در بسیاری از خیمه ها و برای بقیه پناهجویان به طور کل بیش از پیش مختل کرده است. طبق گفته دولت یونان، تقریباً ۱۰ هزار نفر امروز در کارا تپه زندگی می کنند.

براساس وزارت مهاجرت یونان، مقامات "بلافاصله" برای حل مشکلات اقدام کردند. اما در واقع به توجیه مسأله پرداختند، تا فشار افکار بین المللی بر روی خود را کم کنند.

وزارت صالح ادعا می کند که این مسأله با توجه به ساخت مسکن موقتی که ظرف چند روز برای مواجهه با مشکل ایجاد شده امری است طبیعی.

مقامات افزودند، علاوه بر این، تنها بخش کوچکی از اردوگاه تحت تأثیر سیل قرار گرفت و برخی از پناهندگان به طور موقت منتقل شدند.

ماریون مک گرگور از طرف اینفو مایگرننت که در روزهای اخیر به جزیره لسبوس رفته بود، در مورد وضعیت اردوگاه می گوید: “واقعاً اقتضاح است.” ساکنان خوب نیستند، به خصوص تأثیرات روانی آن بسیار زیاد است. او همچنین اضافه می کند که: “آنها نمی خواهند در این شرایط جان خود را از دست بدهند.” آنها فقط می خواهند درخواست پناهندگی آنها بررسی شود تا بتوانند ادامه دهند. اما واقعیت برای بسیاری این است که با وجود زمستان پیش رو و بدون امکان دوش گرفتن و بدون غذای کافی باید در اردوگاه در انتظار بمانند. غذائی که داده می شود اصلاً کافی نیست. فقط روزی یک بار به پناهجویان یک بسته غذائی می دهند، به همین دلیل برخی از پناهجویان برای خرید مواد غذائی سعی می کنند که دوره گردی و فروش اشیاء خرد مثل دستمال و یا بطری آب بپردازند.

آنچه که بیش از همه پناهجویان را رنج می دهد این است که در کنار این همه زجر و فشارهای بی مورد که خلاف حقوق انسانی است، وقت شان و عمرشان تلف می شود، وضعیت شان روشن نیست و در حالت بلا تکلیفی قرار دارند و بچه هایشان نمی توانند به مدرسه بروند و یا تحصیل کنند و آینده آنها به طور جدی در خطر است.

خشونت ها و جنگ های میان باندها و یا ملیت ها کمتر شده است اما به نظر نمی رسد که این مسأله دائمی باشد. فعلاً تعداد زیادی پولیس برای کنترل پناهجویان در جلو اردوگاه وجود دارند، که باعث شده این اختلافات کمتر به وجود آید اما اگر اوضاع پناهجویان تغییر نیابد شرایط زندگی در آنجا پتانسیل درگیری های بعدی را فراهم می کند.

مارکو سندرونه از داکتران بدون مرز نیز حرف های زیادی برای گفتن دارد: “شرایط اردوگاه جدید یادآور اردوگاه موریاست. ساکنان می گویند برخی از خیمه ها هیچ گونه کف پوشی ندارند” قبل از باران آنها روی سنگ و خاک می خوابیدند ، اکنون کف خیمه گل است. بسیاری از خانواده ها مجبورند خیمه خود را با خانواده دیگری تقسیم کنند. آنها در حدود هفت متر مربع به همین ترتیب می پزند ، می خورند و می خوابند.

خلاصه این که در مجموع شرایط زندگی در کمپ جدید کاراتپه به مراتب وخیمتر از موریاست، غذای کمتر و نا مناسب تر، موقعیت بهداشت و مراقبت ها پزشکی فوق العاده کم و بسیار نامناسب تر، اوضاع گرمائی بدتر، مسکن کوچکتر و نا مناسبتر، و زندگی در گل و لای برای بچه ها. این موقعیت وخیم را اکثر سازمان های حقوق بشری گزارش کرده اند و بر سر آن توافق دارند و نگرانی خود را در مورد زندگی روحی روانی و جسمی پناهجویان ابراز داشته اند. همچنین خبرنگاران نیز گزارشهای دردناکی از زندگی نا مناسب در این اردوگاه تهیه کرده اند. اما دولت یونان و اتحادیه اروپا به خاطر تنبیه پناهجویان هیچ اقدام مناسبی انجام نمی دهند و پناهجویان را در فشار بیشتری قرار می دهند.

این شرایط نمی تواند ادامه یابد. با فصل سرمای طولانی و برف و بارانهائی که در پیش است زندگی به مراتب بسیار وخیمتر خواهد شد و زندگی بسیاری به خصوص کودکان و کسانی که از وضع جسمانی نا مناسب برخوردارند به طور واقعی در خطر خواهد بود.

مبارزه برای جهانی بدون مرز (افغانستان – ایران)

۱۹ اکتوبر ۲۰۲۰